

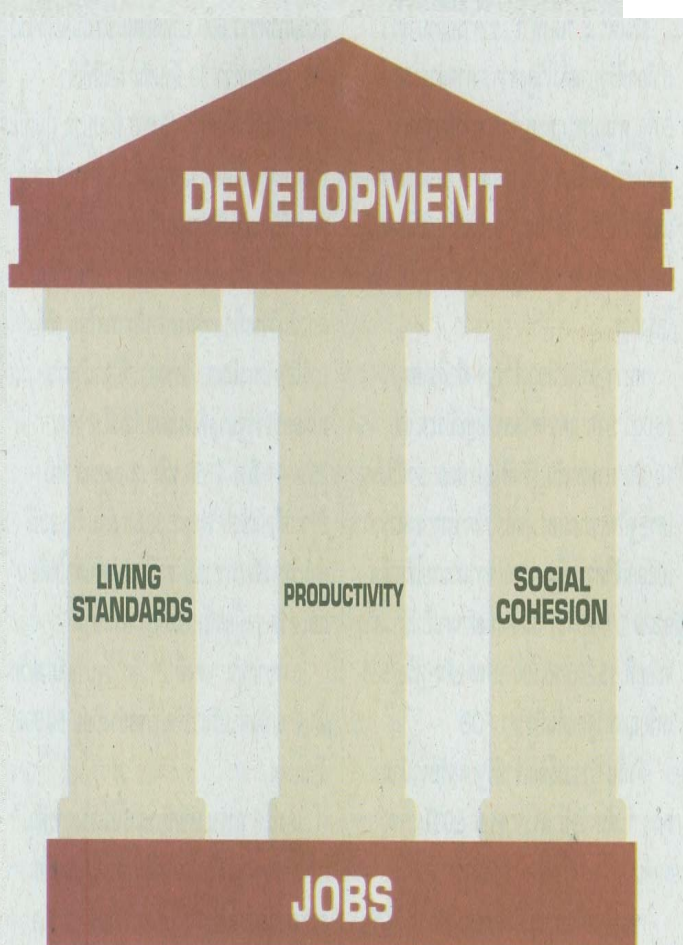
วันที่ 1 พ.ค.ที่จะถึงนี้เป็นวันแรงงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นวันที่ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ใช้แรงงานที่มีส่วนสำคัญในการผลิตสินค้าและบริการ รวมไปถึงการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความกินดีอยู่ดีของคนในสังคม การมีงานทำหรือการมีอาชีพ เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม โดยถ้าระบบเศรษฐกิจที่คนมีงานทำมากๆ และได้รับผลตอบแทนจากการทำงานที่สมเหตุสมผล ระบบเศรษฐกิจนั้นย่อมมีระดับของความกินดีอยู่ดีที่สูงกว่าระบบเศรษฐกิจที่คนไม่มีงานทำ (หรือมีอัตราว่างงานสูง)

นอกจากการทำงานจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระดับประเทศแล้ว การมีอาชีพการงานยังมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน และช่วยสร้างความเข้มแข็งของภาคธุรกิจและองค์กรประเภทต่างๆ การมีอาชีพยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำและสร้างผลประโยชน์ส่วนบุคคล (Private Benefit) ให้กับคนนั้นๆ รวมไปถึงยังเป็นการเพิ่มบทบาทของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า “งานก็เปรียบเสมือนกับการเป็นเสาหลักของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม” (Job is Cornerstone of Economic and Social Development)

องค์กรระหว่างประเทศอย่างธนาคารโลก (World Bank) เองก็ให้ความสำคัญกับ “การมีอาชีพ หรือการมีงานทำ” โดยสะท้อนจากรายงานการพัฒนาประจำปีของโลก (World Development Report) เล่มล่าสุด (ปี ค.ศ. 2013) ที่มีชื่อว่า “Job” หรือ “อาชีพ” โดยรายงานฉบับนี้ได้ระบุว่า การมีอาชีพเกิดขึ้นเพราะแรงผลักดันจากการเจริญเติบโตของภาคธุรกิจเอกชนเป็นสำคัญ โดยการมีอาชีพยังมีส่วนช่วยในการลดปัญหาความยากจน เพิ่มบทบาทให้แก่สตรี และยังส่งผลต่อการลงทุนทางการศึกษาในเด็กฯ (Children Investment)

นอกจากนี้ ยังช่วยนำมาสู่การลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม จิมยงคิม ประธานของธนาคารโลกได้กล่าวว่า “งานที่ดีสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนคนหนึ่งได้ ในขณะที่งานที่ถูกต้องยังสามารถเปลี่ยนผ่านสังคมไปสู่ระดับการพัฒนาที่สูงขึ้น” (A Good Job can Change a Person’s Life, and the Right

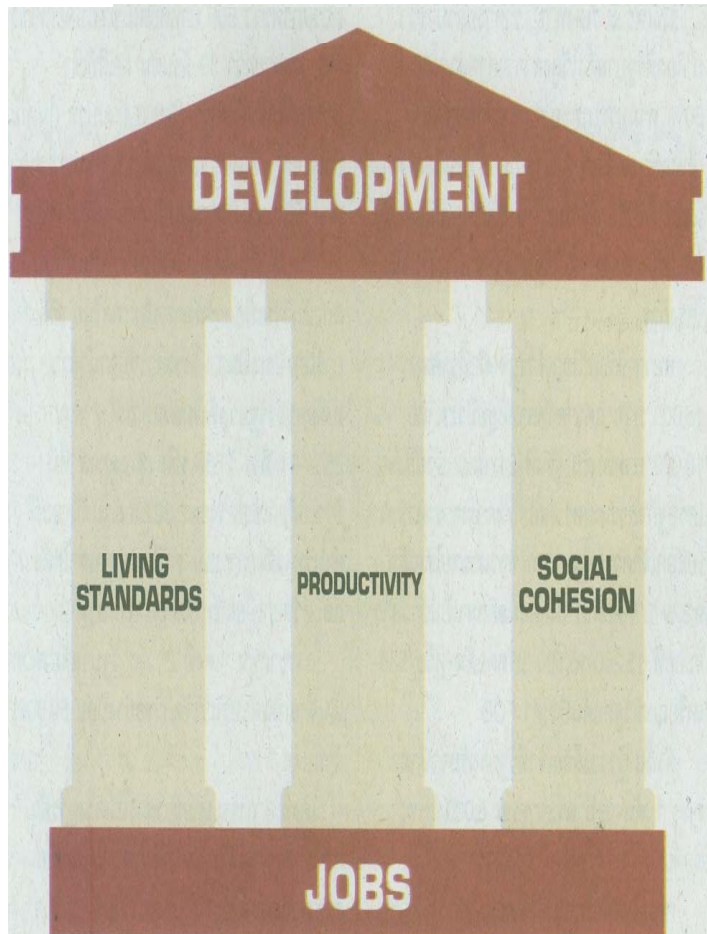
Jobs can Transform Entire Societies

รายงานฉบับนี้ได้สรุปว่า การมีอาชีพจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศใน 3 ทาง ได้แก่

การเพิ่มมาตรฐานการครองชีพ (Living Standard) โดยเฉพาะกับคนที่มีฐานะยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆ (เช่น คนพิการ คนชรา รวมไปถึงกลุ่มผู้หญิงในบางประเทศ) การที่คนเหล่านั้นมีการประกอบอาชีพที่ดีและสามารถเลี้ยงตัวได้ ก็จะนำมาซึ่งรายได้ที่สูงขึ้น อันจะเป็นการสร้างโอกาสในการบริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ และช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของคน (และคนในครอบครัว) นั้นให้เพิ่มสูงขึ้น หลายๆ ประเทศได้ให้ความสำคัญกับการสร้างงานให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ให้มีโอกาสในการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพ

การมีอาชีพส่งผลต่อการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ให้สูงขึ้น โดยการทำงานจะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาความสามารถเฉพาะ

และสร้างโอกาสในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ภายใต้บรรยากาศการทำงานที่เอื้ออำนวย งานศึกษาจำนวนมากยังพบว่า อาชีพที่มีการแปรผันโดยตรงกับเศรษฐกิจโลก เช่น การทำงานในภาคการส่งออก หรือการผลิตในโรงงานที่เน้นเพื่อการส่งออก รวมไปถึงภาคบริการอย่างเช่นการท่องเที่ยวจะมีโอกาสในการพัฒนาผลิตภาพแรงงานได้มากกว่าอาชีพที่พึ่งพาดตลาดในประเทศเป็นสำคัญ

การมีอาชีพส่งผลต่อการสร้างความเข้มแข็งและสมานสามัคคีในสังคม (Social Cohesion) เนื่องจากการประกอบอาชีพจะนำมาสู่การสร้างเครือข่ายในการทำงาน (Network) ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ รวมไปถึงการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะของงานนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นยินดีที่จะพัฒนาระบบเครือข่ายงานร่วมกัน อันจะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

รายงานดังกล่าวได้ระบุข้อมูลทางสถิติที่น่าสนใจเกี่ยวกับการมีอาชีพในหลายๆ ประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบริบททางเศรษฐกิจและ

✓ กับเศรษฐกิจ

ปิริยา นฤเดช
 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจและวิทยาลัยนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
www.econ.nida.ac.th; piriya@nida.ac.th

สังคมที่แตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงกว่าร้อยละ 77 ในประเทศเวียดนาม เข้าสู่ตลาดแรงงาน ในขณะที่ผู้หญิงเพียงแค่ร้อยละ 28 ในปากีสถานเข้าสู่ตลาดแรงงาน

แรงงานเกือบครึ่งหนึ่งของโลก (ประมาณ 1,500 ล้านคน) ทำงานในภาคนอกระบบ เช่น ภาคเกษตรกรรม ในขณะที่อีกครึ่งหนึ่ง (1,600 ล้านคน) ทำงานในระบบ

แรงงานประมาณร้อยละ 39 ของประเทศชิลีทำงานในวิสาหกิจขนาดเล็ก (Micro-enterprise) ในขณะที่แรงงานของประเทศเอธิโอเปียถึงร้อยละ 97 ที่ทำงานในวิสาหกิจขนาดเล็ก

ในรอบ 35 ปี การจ้างงานในบริษัทเอกชนเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่าในประเทศเม็กซิโก ในขณะที่การจ้างงานในบริษัทเพิ่มขึ้นถึง 35 เท่าในประเทศสหรัฐ

มีแรงงานเด็กถึง 115 ล้านคนที่ทำงานในสถานที่ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต และมีแรงงานจำนวนถึง 21 ล้านคนที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

ในการที่จะทำให้อัตราการจ้างงานคงเดิมจะต้องให้แน่ใจว่ามีแรงงานเกิดใหม่เพิ่มขึ้นอีก 600 ล้านคน

แรงงานที่ทำงานนอกประเทศของตนมีจำนวนทั้งสิ้นถึง 90 ล้านคน ในขณะที่มีวัยรุ่นถึง 621 ล้านคนที่ไม่ได้ทั้งเรียนและทำงาน

ค่าสถิติดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่แต่ละประเทศมีจากการทำงาน แน่แน่นอนว่า การกำหนดนโยบายแรงงานที่มีประสิทธิภาพ (Active Labor Policy) จึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจากการสร้างงานที่ดี มีคุณค่า และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น เรื่องนี้จำเป็นต้องมีการพูดคุยกันอีกยาว ท่านที่สนใจจะอ่านรายงานการพัฒนาประจำปีของธนาคารโลกนี้ก็สามารรถ Download ได้จาก www.econ.worldbank.org ■